

Fare for, at der sker Misbrug. Jeg mener, at hvis man indenfor Afholdsorganisationerne vilde fortsætte med Bestræbelserne for at vinde mere og mere Tilslutning til Totalafholdenheden, til Ædrueligheden, saa vil den Dag ogsaa komme, da der her i Danmark staar et saa stort Flertal bagved Ønskerne, at man helt kan lukke af for den Nydelse, som det for visse Mennesker er at sidde paa et Værtshus og nyde noget Spiritus, og saa kan man gøre det uden Fare for, at der skal komme Tilbageslag. Men jeg tror rigtignok, at det vilde være alt for uklogt nu at gaa med dertil.

Vi har i Kommissionen fra Flertallets Side været med til at foreslaa, at naar der skulde være Kommuneafstemninger med Hensyn til Antalsbegrænsningen, med Hensyn til Lukketiden og andet, skulde det kræves, at mindst 30 pCt. af samtlige Kommunens stemmeberettigede Vælgere stemte for en saadan Foranstaltning. Det forekommer mig, at det ikke er et urimeligt Krav, man her har stillet. For mit personlige Vedkommende vil jeg sige, at jeg helst ønskede, det ikke skulde være 30 pCt., men mindst 50 pCt. Jeg synes, at naar man vil foretage saa indgribende Foranstaltninger, skulde der være en afgjort Stemning derfor i Kommunen; det vil være nødvendigt, hvis man da skal kunne gøre sig Haab om at kunne gennemføre dem, uden at der gøres Forsøg paa at bryde dem. Det er ikke et Brud paa det kommunale Selvstyre i den Forstand, thi jeg mener, at man i al Almindelighed skal vogte sig for at gribe ind i og tage Bestemmelse om, hvad andre Mennesker maa nyde eller ikke nyde, men mener man endelig, det er nødvendigt at gribe ind, skal der ogsaa staa en virkelig afgjort Folkestemning bagved, inden man gør det. Jeg har været med til at foreslaa, at der om visse Spørgsmaal, om hvilke nu Kommunalbestyrelsen tager Beslutning, fremtidig skal tages Beslutning ved Kommuneafstemning. Det blev vedtaget, jeg tror, det var i 1908, da vi havde Ædruelighedslovene til Behandling her i Folketinget, at der skulde være saadanne Kommuneafstemninger, men det blev forkastet af Landstinget. Vi har nu optaget Forslaget igen, og hele Kommissionen er enig om, at nu bør denne Bestemmelse gennemføres. Vi anser det nemlig for ønskeligt, at disse Spørgsmaal maa blive Genstand for en særlig Afstemning, fremfor at de skal komme frem ved Kommunalvalgene. Jeg staar her ikke saaledes som den

ærede Ordfører for Venstre i Gaar; jeg kan ikke sige, at jeg er Ordfører for Socialdemokratiet i den Forstand, at de Udtalelser, jeg her fremsætter, har Tilslutning af hele mit Parti. Tværtimod, der er om dette Spørgsmaal afvigende Meninger indenfor vort Parti, hvor vi i denne Henseende har fuld Frihed til at indtage det Standpunkt, som hver især personlig anser for bedst. Jeg tror, at heller ikke ude i Kommunerne vil det blive de politiske Linier, der i dette Spørgsmaal bliver det afgørende saaledes som i de allerfleste Tilfælde ved Kommunevalgene, men at tværtimod helt andre Synspunkter kommer til at gøre sig gældende ved Kommuneafstemninger om denne Sag end ved Kommunevalgene. Derfor vil det være at foretrække, at der fastsættes Kommuneafstemninger, men jeg tror, at de Forhold, det her drejer sig om, kan faa en saa indgribende Betydning, at det bør kræves, at et vist Antal Kommunevælgere stemmer, naar saadanne Nyordninger skal føres ud i Livet.

Jeg skal nu omtale de Spørgsmaal, hvorom der var Uenighed i Kommissionen, og hvor jeg ikke har kunnet slutte mig til det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt. Medens Venstres Ordfører i Gaar kunde erklære, at han paa en ganske enkelt Undtagelse nær var fuldstændig enig med den højtærede Indenrigsminister — i Modsætning til det sædvanlige Forhold, hvor det er os, der har det Hverv at give Ministeren vor Tilslutning —, maa jeg paa visse Punkter, og netop paa nogle afgørende Punkter, erklære mig uenig med den højtærede Minister og anbefale, at man undlader at følge ham.

Jeg vil da først nævne en Sag, som er ny, og som ikke har været omtalt. Det er en Bestemmelse i § 24 med Hensyn til Marketenderier. Vi har i Kommissionen forstaaet, at der maatte træffes nogle Bestemmelser, for at der ikke skal kunne fortsættes paa samme Maade som hidtil. Naar der er en Bestemmelse i Loven, der siger, at en Købmand, der har Ret til at forhandle stærke Drikke, ikke maa tillade, at disse Drikke, der købes i hans Butik, maa nydes paa Stedet, og naar vi bestemmer, at forsaavidt Folk slutter sig sammen i en Forening, lejer Lokale og kun giver Adgang til Foreningens Medlemmer, saa har de endda ikke Lov til at udskænke Spirituosa i disse Lokaler uden at have faaet særlig Tilladelse dertil —, er vi klare over, at det da ikke kan lade sig gøre, at